

Připomínky veřejné ochránkyňe práv

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (č. j. předkladatele 45422/ENV/16)

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY K ČI. I

1. K bodu 10 a 134 (§ 3 písm. g/ - poznámka pod čarou č. 1a a § 23 odst. 11)

Pokud je úmyslem předkladatele vytvořit taxativní výčet navazujících řízení (což nedoporučuji a mám za to, že je žádoucí ponechat zde výklad judikatuře¹), měl by tak učinit přímo v textu zákona, nikoli v textu poznámky pod čarou, která nemá normativní charakter.² Nadto upozorňuji, že v takovém případě by bylo na místě zajistit také reálnou taxativnost takového výčtu a pokud možno by tedy příslušné vymezení nemělo být doplňováno ještě ustanoveními v jiných ustanoveních zákona (§ 23 odst. 11 zákona).

Tato připomínka je zásadní.

2. K bodu 12 a 13 (§ 3 písm. n/ a § 4 odst. 1 písm. d/)

Navržené vymezení podlimitních záměrů, které podléhají posouzení je, dle mého názoru, velmi složité a nejasné. Doporučuji upravit, nejlépe stanovit jednoznačnější vymezení podlimitního záměru již v § 3 (základní pojmy).

Tato připomínka je zásadní.

3. K bodu 16 (§ 4 odst. 3)

Mám za to, že navrhovaným ustanovením se zakládá možnost obcházení procesu posuzování záměru na životní prostředí s účastí veřejnosti. Došlo by tak mj. k eliminování všech významných procesních práv, jimiž veřejnost u chystaných záměrů v území v souvislosti s právní úpravou EIA disponuje. Pojmy „ve výjimečném odůvodněném případě“ resp. „záměr, jehož účel by mohl být posuzováním zmařen“ vyvolávají pochybnosti a jejich aplikace může představovat ve svém důsledku nepřípustnou libovůli. Ustanovení je také vnitřně rozporné. Je-li totiž účelem právní úpravy EIA „získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů a přispět tak k „udržitelnému rozvoji společnosti“ (§ 1 odst. 3 zákona), pak v případě postupu dle zamýšleného § 4 odst. 3, tj. bude-li v konkrétním případě záměr z posuzování vyloučen, si lze jen stěží představit, že tím může být naplňován účel zákona (jak se v první větě navrhovaného ustanovení požaduje). Vyslovuji proto obavu a nesouhlas s takto široce založenou možností faktického vyloučení řádného procesu EIA.

---

¹ Viz též otázky řízení dle atomového zákona, zákona o ochraně veřejného zdraví apod.

² Viz kupř. nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 485/98, ze dne 30. 11. 1999.

Tato připomínka je zásadní.

Brno 2. srpna 2016

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
veřejná ochránkyně práv